

”Tämä on kalavesien hoitoa, ei kalastajien kyttäämistä”

Marko Huhtala kävi läpi koulutuksen ja teki kalastuksentralvojan kokeen. Nyt hän valvoo Ounasjoen vesillä tapahtuvaa kalastusta Ounasjoen kalatalousalueen ja Tapion osakaskunnan valtuuttamana kalastuksentralvojana.

Kalastuksentralvonnan järjestäminen kuuluu kalatalousalueiden lakisääteisiin tehtäviin. Kalastuksentralvonalla varmistetaan, että kalastajilla on tarvittava kalastuslupa ja kalastuksessa noudatetaan kalastusta koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

Rovaniemeläinen Marko Huhtala aloitti Ounasjoen kalatalousalueen ja Tapion osakaskunnan valtuutettuna kalastuksentralvojana käytyään koulutuksen ja suoritettuaan kalastuksentralvojan kokeen keväällä 2025.

Kalastuksentralvojaksi ryhtyminen oli hänelle luonteva jatko kalastusperinteen vaalimiselle.

”Isän käytyä vanhaksi aloin ensin käydä osakaskunnan kokouksissa, jotta perinne jatkuisi. Olen kalastanut pienestä lähtien, joten on mielenkiintoista nähdä muutakin puolta kuin vain olla vavan varressa”.

Laaja valvonta-alue

Kalatalousalueen valtuutuksella Marko Huhtalan vastuualue kalastuksentralvonnessa ulottuu Rovaniemen Sinetästä Kittilän Raattamaan saakka. Valvonta-alue on maantieteellisesti laaja – Sinetän ja Raattaman välinen etäisyys on 216 kilometriä.

”Alue on onneksi jaettu siten, että minä vastaan valvonnessa Sinetästä Lohinivaan asti, ja Jani Jääskö hoitaa valvonnan Lohinivasta Raattamaan saakka. Ounasjoella ja sen sivujoissa valvontaa teen sekä veneellä että rannalta käsin. Päivän saa helposti kulumaan, kun valvontareissulle lähtee.”

Lisäksi Huhtala liikkuu autolla niille alueille, joihin on tieyhteys, ja tekee kalastuksentralvontaa tarkistaen kalastuslupia rannalta käsin kalastavilta.

Kalastuksentralvontaa toteutetaan kesäisin muutamina päivinä käytettävissä olevien resurssien puitteissa. Kuluvana kesänä on tarkoitus toteuttaa vähintään yksi valvontaretki koko Ounasjoen pääuoman alueella, Sinetästä Raattamaan, kalatalousalueen valvojien tekemänä.

Sääntöjen kertausta

Yhtenä tärkeänä tehtävänä kalastuksentralvonalla on tehdä sitä näkyväksi ja lisätä valvonnan tunnettavuutta. Valvojan on tiedettävä asiansa ja oltava säännöistä selvillä.

”Koulutus oli hyvä ja sen käyminen kannatti, mutta sääntöjä ja määräyksiä on silti syytä kerrata säännöllisesti. Kalojen alamitat on tunnettava. Esimerkiksi kalatalousalueen valtuutuksella valvonta-alueellani harjuksen alamitta on paikan mukaan joko 35 tai 30 senttimetriä. Valvontaan lähtiessä on tärkeää, että tarvittavat asiakirjat ovat mukana, jotta tarvittaessa voi perustella asiat kalastajalle,” Huhtala sanoo.

”Ylipäättään on muistettava, että kalastuksentralvonta on kalavesien hoitoa, eikä kalastajien kyttäämistä”.